

רחל מרחלת על כל העולם



הי פגישה שכזאת



נעמי ורודי

כאשר יגיע לארץ, בימים הקרובים, רקן הבלט המהולל רודולף נוראייב — תבוא סוף-סוף על סיפוקה הסקרנות האורכלת בי בכל פה: ימשיכו או לא ימשיכו? אני מתכוונת לידידות המפורסמת שהתפתחה בין רודי לבין נעמי אדווה, כאשר רודי ביקר בארץ בפעם האחרונה. עד היום מסרבים שני הצדדים לגלות אם היה זה גם רומן, או רק עניינים אפלי-טוניים. אמנם לנעמי יש שורה מרשימה של מתנות שרודי קנה לה, ואף שלח לה אחרי שעזב את הארץ — ביניהן סארי הודי משגע, עבודת-יד כולו — אבל זה יכול להיות הוכחת ידידות, בדיוק כמו להיפך. כך או כך, אין ספק שנעמי נמצאת בחברה טובה. נוראייב נחשב לאחד הרועים קים המבוקשים ביותר בעולם, ושמו נקשר ברומנים עם ז'קלין קנדי, הרזונת דה'רייב, ושמות דומים. הוא ברביט אצל אונאסיס, אצל הנסיכה גרייס ממור נקו והנסיכה מרגרט מאנגליה. למרות כל השמות המפורסמים והחברה הנוצצת שבה הוא מסתובב, שומר נר-ראייב כל השנים על קשר עם נעמי, ור השניים מנהלים מדי פעם שיחות טלפון. עכשיו, יוכלו המוסלמי הטאטארי הבלונד, די, ילד הריאורל, והחיפאית השחרחרת, לחדש את הקשר פנים-אל-פנים. ואני כבר קיצרתירוח לכך. יותר מהם אפילו.

לאור הזכרונות

למרות שהיא נהנית מאוד, בביקורה הנוכחי בארץ — סובלת זיווה רודן, חלוצת נערו-הזוהר שיצאו לחפש את מזלן בעולם הגדול, מדבר אחד: היעד, רוד של בעלה, הסופר ג'ים קריץ, שלא יכול היה להתלוות אליה, ונשאר בארץ-העברית. לאחר חמש שנות נישואים, עדיין לא התרגלה זיווה לחיות יום אחד בלעדיו, והגעגועים אליו אוכלים בה בכל פה: „אני סופרת את הימים עד שנתראה מחדש“, סיפרה זיווה לעיתונאים. עוזר לה בספירה, בימים האחרונים, ידיד-נעורים ותיק, שהתנדב לשמש לה מלווה בערבים הבודדים שלה בישראל. זהו מוסה דהאן, סוחר-מכוניות בעל הצלקת, שהיה חבר שלה עוד בתקופת הפרו-היסטורית, לפני שזיווה נבחרה אפרי-לו למלכת היין — השלב הראשון ב-קאריירה הממושכת שלה. זיווה ומוסה נראים ביחד כמעט כל ערב — היא בלי בעלה, הוא בלי אשה-תו — כשהם מעלים זכרונות בצוותא, נהנים מקצת נוסטלגיה.

הרצל מתחתן

השתתף בשירה-בציבור אדירה. התאומים חקק רצו להיות סופרים כבר מילדות. בשלב מסוים גילו שבידם טעות קטנה, וסופר איננו האיש שהוא ש-עובד בבית-הדפוס. לא משנה. הם גילו מה עושה סופר ב-אמת, והתיישבו לעשות זאת. החלו כותבים סיפורי-מתח לילדיה-שכונה, שחיכו בציימאון להמשך הבא של מוצר דמיונם הפרוע של הרצל ובלפור. בסוף כיתה ח' זכו בחידון התנ"ך הער-

כשבלפור התחתן, הוא עשה זאת כהלכה: ביום השנה ה-54 להצטרפת בלפור. אבל הרצל — מה עשה? הלך והתחתן ביום כ"ט בתמוז — יום ההתייחדות לזכר זאב ז'בוטינסקי. נו, באמת. אבל מה? העיקר שהתחתן סוף-סוף. כי מלבד עניין זה של הנישואין, עשו בלפור והרצל תמיד הכל בתאומיות: גולד-דו כתאומים (ב-1948 בעירק). גדלו בירושלים, אליה עלו בגיל שנתיים, כתאומים. גמרו את צה"ל ביחד. הוציאו את ספר-



דיצה והרצל

למי לנוער, במספר נקודות-זוהר, קיבלו את המקומות הראשון והשני. בתיכון הם כמו-בן ערכו את עיתון הכיתה, שימשו ככתבי מעריב לנוער. את האוניברסיטה הם סיימו יחד, כש-שניהם גומרים בהצטיינות את הבי.א. בי-ספרות ומיקרא. הם הכירו את החברות שלהם — בלפור את רבקה, הרצל את דיצה — באותו יום, רק בהבדל של ארבע שנים. עכשיו, ששניהם נשואים לבטח, הם יחזרו למסלול האחד, יעשו את הדוקט-טורט ביחד. מה? לא. אינני יודעת. איך אני יכולה לדעת אם הם יולידו ילדים גם כן ביחד?

שיריהם הראשון, במזל תאומים, ביחד. הוציאו את ספר-שיריהם השני, ספר אורות האהבה, ביחד. ורק התחתנו לחוד, פתאום. אבל ברוך השם, עכשיו שניהם מחוברים. נישואיו של הרצל חקק לדיצה חרל"פ, בתו של עורך-דין חרל"פ, היו משוה שצריך לראות כדי להאמין: החתן הרים על גס, באמצע חתונתו — את הליכוד הלאומי ההולך ומתבשל. אבי הכלה העטיר עליה חמש דיברות. בלפור, הקריא מברק-ברכה של מנחם בגין וישראל אלדד. והתזמורת, שתפסה את הפרינציפ, ניגנה שירי-לכת, יא-מישלטי, האמיני יום יבוא. מובן שהקהל

מתפתחים, מתפתחים

כאשר מיקי כפיר, שחקן התיאטרון העירוני חיפה, הלך לקבל שיעורים ב-פיתוח-הקול, הוא באמת חשב רק על הקאריירה האמנותית שלו. מחשבותיו השתנו קצת כשפגש את המורה לפיתוח-הקול. היא היתה צעירה יפהפייה, שניגשה למלאכתה ברצינות, החלה מפתחת לו את הקול בכל המרץ. הצרה היא, שלא על הקול לבדו יחיה האדם. לאט-לאט התרחב תחום העניין המשותף בין המורה לתלמיד השקדן. אולי באמת בגלל שקדנותו המופלגת: מיקי לא החסיר אף שיעור, היה מכניס לפעמים אפילו שעות נוספות. ואשר יגורנו אירע: בין השניים התי-פתח רומן, ולאחרונה עזב מיקי את ה-בית, מנהל בלהט את הרומן עם המורה, כשהוא מפתח את הקול וכל היתר.

כולם נוסעים מחיפה

בסיפור המפורסם, על אותה נסיעה מפורסמת ברכבת — ויש אומרים באוטובוס — היו כולם נוסעים לחיפה. אלא שבמציאות, נראה שכולם נוסעים דווקא מחיפה — אבל על אותו רקע. זמן קצר לאחר שליאורה ריבלין נפ-רדה מבעלה, שחקן ובמאי התיאטרון העיר-רונני חיפה עורך קומטר — קמה רחל דוכסון, אשתו של גדליה כפר, שחקן אותו תיאטרון — ויצאה להתרעננות חפ-זה בת שלושה חודשים בלונדון הלהטת. תשאלו מה הקשר? בזמנו, היו הבסרים והקוטלרים רביעייה ידידותית מאוד, נהגו לבלות כמעט תמיד בצוותא, וגילו מידה מרובה של שיתוף-פעולה ביניהם. הידידות ההדוקה אפילו הולידה שמועות בדבר ידידות הדוקה במיוחד בין גדליה לליאורה. אז בכל זאת, תשאלו, מה הקשר? בשבוע שעבר, נסעה גם ליאורה מחיפה. לאירופה, לפוש קיטעה מחוס היום. יומיים אחרים, נסע גם גדליה מחיפה. גם הוא לאותה אירופה. גם הוא לפוש קיטעה מחוס היום. בקצב הזה, הם ירוקנו את העיר הטובה מתוכם.

ידידה חדשה לסמי מולכו

כמינהגו מימים ימימה, כל השנים, קפץ סמי מולכו בימים אלה לביקור בארץ. מייד עם בואו, תפס סמי השחרחר את סוזי לרמר, הדוגמנית הבלונדית ה-



סוזי

יפהפייה, שהפכה לבת-לווייתו הצמודה. ועד כמה שאני מכירה את סמי מצד אחד, ואת סוזי מצד שני — נראה לי שהצמידות תימשך מעבר לגבולות הארץ. כי סמי, כשמישהי מוצאת-תן בעיניו, מזמין אותה תמיד לחזור איתו לחו"ל. סוזי, מצידה, מוזה בזמן האחרון לצאת קצת לחו"ל. פשוט, לשבור מיסגרות. יש לנו כאן אם כן מיקרה קלאסי של פרה הרוצה להניק מחד, ועל הרוצה לינוק מאידך. אם תסלחו לי על ההשוואה.